

Sygn. akt VIII GC 65/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 sierpnia 2023 roku

Sąd Rejonowy w Częstochowie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Anna Bojanowska - Wysmołek

Protokolant Jolanta Luter

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2023 roku w Częstochowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W.

przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C.

o zapłatę

oddala powództwo;

zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W. na rzecz pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. kwotę 3617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku.

Sygn. akt: VIII GC 65/23

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. kwoty 41.410,26 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 36.982,26 zł od dnia 22 sierpnia 2022 r. do dnia zapłaty, a od kwoty 4.428,00 zł od dnia 15 grudnia 2020 r. do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, że strony w dniu 10 października 2019 r. zawarły umowę zlecenia do inkasa, na mocy której pozwana zleciła powodowi windykację wierzytelności przysługujących pozwanej m.in. od dłużnej spółki (...) S.A. w łącznej kwocie 360.493,07 zł wraz z odsetkami. Powód wskazał, że przystąpił do realizacji umowy, kierując do dłużnika pozwanej wezwania do zapłaty oraz podejmując rozmowy ugodowe, które jednak nie doprowadziły do rozwiązania sporu. Powód przystąpił zatem do realizacji wierzytelności na drodze postępowania sądowego, zapewniając reprezentację pozwanej spółki przez profesjonalnego pełnomocnika oraz tymczasowego pokrycia kosztów tego zastępstwa zgodnie z umową stron tj. § 4 ust. 3 umowy. Na skutek postępowania wszczętego przed Sądem Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie dnia 13 stycznia 2020 r. wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasadzono na rzecz pozwanej całość należności od (...) S.A. wraz z kosztami procesu. Wniesienie przez pozwaną sprzeciwu od wydanego nakazu zapłaty skutkowało przekazaniem postępowania do Sądu Okręgowego w Krakowie, gdzie następnie toczyło się postępowanie. Powód doręczył pozwanej fakturę vat nr (...) i wezwał ją do zwrotu kosztów zastępstwa tymczasowo przez powoda pokrytych, jednak pozwana nie uiściła należności. Pozwana pismem z dnia 20 kwietnia 2021 r. skierowała do powoda oświadczenie o rozwiązaniu umowy z zachowaniem okresu wypowiedzenia oraz odwołaniu udzielonych pełnomocnictw, powołując się na utratę zaufania do

pełnomocnika. Ponadto pozwana samodzielnie, z pominięciem pełnomocników, podjęła rozmowy ugodowe ze swoimi dłużnikami, o czym nie poinformowała powoda, ani pełnomocników i ostatecznie odmówiła zwrotu poniesionych przez powoda kosztów zastępstwa procesowego przez profesjonalnego pełnomocnika, które zostało zapewnione pozwanej spółce w postępowaniu sądowym przeciwko jej dłużnikom, pomimo że zobowiązała się do tego w umowie zlecenia do inkasa. Powód poinformował pozwaną, że wypowiedzenie umowy nie jest zgodne z § 6 ust. 6 umowy stron, zgodnie z którym w przypadku wszczęcia postępowań sądowych umowa w zakresie wierzytelności objętych tym postępowaniem obowiązuje do czasu ich prawomocnego zakończenia, a bieg terminu jej wypowiedzenia ulega zawieszeniu. Ostatecznie powód poinformował pozwaną, że na skutek jej działań polegających na uniemożliwieniu mu wykonania umowy, nieprawdziwym oświadczeniu dotyczącym wymagalności i bezsporności zleconej do realizacji wierzytelności, również nieprawidłowe, niezgodne z postanowieniami umowy wypowiedzenie jej przez pozwaną i w konsekwencji zawarcie ugody z dłużnikiem bez udziału i wiedzy powoda, przy zaniechaniu poinformowania o tym fakcie; doprowadziło do powstania szkody w wysokości 36.982, 26 zł. Powód wyjaśnił, że kwota ta stanowi wysokość wynagrodzenia, które byłoby mu należne w przypadku wykonania całości umowy. Przy czym, zgodnie z załącznikiem do umowy z dnia 10 października 2019 r., ustalono prowizję w wysokości 7,5% wartości nominalnej wierzytelności oraz 7,5% od odsetek z tytułu opóźnienia w zapłacie wierzytelności. Ostatecznie wynagrodzenie powoda, stanowiące poniesioną szkodę, wynosi 7,5% kwoty należności głównej 360.493,07 zł, tj. 27 036, 98 zł oraz 7,5% odsetek za opóźnienie, należnych w wysokości 132.603,67 zł, tj. 9.945,28 zł. Szkada poniesiona przez powoda wynosi zatem łącznie 36.982,26 zł. Pozwana nie uiszczała dobrowolnie żądanego odszkodowania, ani nie zwróciła poniesionych przez powoda kosztów zastępstwa profesjonalnego pełnomocnika przed Sądem Okręgowym w Krakowie oraz Sądem Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie. Powód dnia 16 września 2022 r. wezwał pozwaną do zapłaty należności tytułem faktury vat (...) oraz noty księgowej nr (...) w łącznej kwocie 41.410,26 zł. Pozwana nie uiszczała jednak należności.

Referendarz sądowy tut. Sądu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu (k.37).

Pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania (k.51-57v.).

W uzasadnieniu sprzeciwu wskazała, że kwestionuje roszczenie powoda zarówno co do zasady jak i wysokości. Pozwana przyznała, iż strony w ramach niniejszego postępowania nawiązały współpracę w oparciu o umowę przedłożoną przez powoda. Umowa ta dotyczyła windykacji należności od dłużnika pozwanej - spółki (...) S.A.. Postępowanie w tej sprawie toczyło się najpierw przed Sądem Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie (EPU), a następnie przed Sądem Okręgowym w Krakowie w sprawie o sygn. akt IX GC 429/20. Pozwana wskazała, że współpraca stron, poczynawszy od września 2020 roku, nie przebiegała w sposób prawidłowy, co spowodowało, że utraciła zaufanie do powódki jako pełnomocnika (podmiotu reprezentującego go w toku ww. postępowania sądowego). Pełnomocnictwo udzielone zostało r.pr. A. B., który jest współnikiem powodowej spółki i jednocześnie małżonkiem prezesa zarządu powódki- E. B.. Pozwana wskazała, że nie była informowana o zasadach współpracy oraz zasadach rozliczeń między powyższymi podmiotami, jak też i o fakcie, aby z tytułu ustanowienia r.pr. A. B. pełnomocnikiem miały być należne dodatkowe koszty z tego tytułu. Pozwana zaprzeczyła, aby powódka w ramach umowy przeprowadziła z jej dłużnikami jakiegokolwiek rozmowy ugodowe zaś działania powoda ograniczyły się wyłącznie do skierowania wezwania do zapłaty, a następnie wniesienia pozwu. Pozwana wskazała, że zgodnie z umową nie była obowiązana do pokrycia dodatkowych kosztów pełnomocnika procesowego powódki ponieważ w przytoczonym § 4 ust. 2 i 3 umowy zobowiązała się wyłącznie do pokrycia kosztów zasądzonych na rzecz strony przeciwnej. Pozwana zaprzeczyła, aby była zobowiązana do dopłaty na rzecz powódki wynagrodzenia z tytułu skierowania sprawy z postępowania upominawczego do postępowania zwykłego. Zaprzeczyła aby samodzielnie bez poinformowania powoda podjęła rozmowy ugodowe z dłużnikiem (...) S.A., ponieważ ten został poinformowany o tym w korespondencji mailowej wymienionej pomiędzy adw. A. W. (działającą za powoda) oraz adw. D. K. (działającą w imieniu pozwanej). Ostatecznie zaprzeczyła, aby wypowiedzenie umowy oraz stosunku pełnomocnictwa pozostawało niezgodne z treścią umowy, ponieważ za nieważne należy uznać takie postanowienia umowy zlecenia, które zakazują jej wypowiedzenia z ważnych powodów (art. 746 § 3 k.c.). Pozwana wskazała, że powód w sposób jednoznaczny

sprzeciwił się zamiarowi prowadzenia rozmów ugodowych z (...) S.A. w ramach sprawy o sygn. akt IX GC 429/20, co prawdopodobnie było działaniem celowym z uwagi na zmniejszenie kwoty wynagrodzenia, a takie zachowanie należy ocenić jako sprzeczne z § 44 kodeksu etyki adwokackiej. Ponadto w wyniku długotrwałych negocjacji ugodowych udało się ostatecznie osiągnąć porozumienie i zawrzeć ugodę.

W odpowiedzi na sprzeciw (k. 658-660) powód podtrzymał roszczenie z pozwu i wskazał, że realizował umowę zawartą z pozwaną zgodnie z treścią zobowiązania, zaś fakt, iż ta miała inne oczekiwania względem prowadzonych przed wszczęciem postępowania sądowego rozmów ugodowych, nie świadczy o nieprawidłowości. Powód podkreślił, że zobowiązanie pozwanej względem niej wynika wprost z § 4 ust. 2 i 3 umowy stron, a który nie dotyczy zwrotu kosztów drugiej stronie procesu. Ponadto, zgodnie z § 4 pkt 4 pozwana oświadczyła, iż jej wierzytelność względem dłużnika (...) S.A. jest „bezsportna, wolna od obciążeń i wad prawnych”. Powód zarzucił, że pozwana ustanowiła nowego pełnomocnika bez poinformowania jej o tym fakcie zaś pełnomocnictwo dla r.pr. A. B. zostało wypowiedziane dopiero pismem z dnia 20 kwietnia 2021 r.. Powód wskazał, że pozwana prowadziła rozmowy ugodowe z dłużnikiem z całkowitym jego pominięciem. Ostatecznie zarzucił, że pozwana nie dokonała prawidłowego rozwiązania umowy z powodem i nie wykazała, że w sprawie zaistniały ważne powody uzasadniające wypowiedzenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony postępowania są przedsiębiorcami. Pozwana jest spółką prowadzącą działalność w branży budowlanej, natomiast powód działa m.in. w branży windykacji należności.

Pozwana zawarła w dniu 27.12.2017 r. umowę z (...) S.A. w K. nr (...), na mocy której zobowiązała się do wykonania izolacji ciepłochronnej w ramach inwestycji pn. „Budowa gazowego bloku energetycznego opalanego gazem wielkopieczowym oraz ziemnym o całkowitej mocy elektrycznej 55 MW. Etap I. Budowa kotłów gazowych wraz z gospodarkami pomocniczymi w ZW K.”.

Działający w imieniu powoda M. B. skontaktował się z przedstawicielem pozwanej telefonicznie i przedstawił ofertę odzyskiwania należności od dłużników. Ponieważ pozwana miała wierzytelności p-ko (...) S.A. w K. wynikające z niezapłaconych faktur zdecydowała się na podpisanie umowy przygotowanej przez powoda. Na tym etapie powód przekazał M. B. wszystkie szczegóły dotyczące współpracy z (...) S.A. w K. oraz komplet dokumentów dot. współpracy z ww. spółką, w tym umowę i fakturę.

W korespondencji e-mailowej z dnia 6 listopada 2019 roku, M. B. poinformował pozwaną, że całość kosztów postępowania przeciwko (...) S.A. to koszty zastępstwa procesowego w wysokości 7.200 zł netto oraz opłata sądowa od pozwu, a następnie prowizja w przypadku skutecznej windykacji.

Dowód: korespondencja e-mail wymieniana w dniach 9-10 października 2019 roku oraz 6 listopada 2019 roku - k.607-609 akt, przesłuchanie pozwanej – k. 729 i 750 i n.(transkrypcja protokołu)

Strony zawarły w dniu 10 października 2019 r. umowę zlecenia do inkasa, przedmiotem której było określenie ramowych warunków realizacji (windykacji) przez powódkę wierzytelności należnych pozwanej od dłużników, określonych każdorazowo w załącznikach oraz na pełnomocnictwach do inkasa. Zgodnie z § 2 umowy strony określiły trzy tryby postępowań windykacyjnych tj. a) na drodze windykacji polubownej, tj. m.in. dokonywania wezwań do zapłaty, kontakt i negocjacje z dłużnikiem dotyczące warunków płatności, zawieranie i nadzorowanie realizacji porozumień o rozłożeniu płatności na raty lub o odroczeniu terminu płatności; b) na drodze postępowania sądowego i c) na drodze postępowania egzekucyjnego.

Zgodnie z §3 umowy w następstwie realizacji Wierzytelności, powódka miała przekazywać pozwanej zrealizowaną Wierzytelność, pomniejszoną o Wynagrodzenie Pełnomocnika w ciągu trzech dni roboczych od realizacji wierzytelności, na rachunek wskazany w Załączniku. Wynagrodzenie Pełnomocnika określone zostało w postaci prowizji (%) netto proporcjonalnie od każdej zrealizowanej części wierzytelności w zakresie wartości nominalnej

Wierzytelności w wysokości opisanej w załączniku do umowy tj. 7,5%. Pełnomocnik mógł wystawić pozwanej fakturę VAT na kwotę wynagrodzenia tylko w przypadku realizacji wierzytelności lub jej części.

Zgodnie z §4 umowy strony oświadczyły, że wszelkie dokumenty i korespondencje do dochodzenia wierzytelności pozwana zobowiązuje się przekazać w terminie 3 dni od wezwania. W toku postępowania sądowego lub egzekucyjnego pozwana zobowiązała się udzielać informacji dotyczących wierzytelności w powyższym terminie. Zgodnie z § 4 ust. 2 umowy z tytułu skierowania sprawy na drogę sądową, egzekucyjną lub postępowania zabezpieczającego zlecający zobowiązał się pokryć koszty sądowe, egzekucyjne i administracyjne oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości stawek minimalnych określonych w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz. U. z 30 stycznia 2018 r. poz. 265) - najpóźniej w terminie 3 dni od wezwania przez stosowny organ lub Pełnomocnika. Zgodnie z § 4 ust 3 umowy pełnomocnik posiada uprawnienie do tymczasowego pokrycia wyżej wskazanych kosztów za Zlecającego, w szczególności jeśli przyczynić się to może do przyśpieszenia postępowań sądowych lub komorniczych. Zgodnie z § 4 ust. 4 umowy pozwana oświadczyła, że wierzytelności będące przedmiotem Umowy, także przysługują, są w pełni wymagalne w terminach określonych w Załącznikach, bezsporne, wolne od obciążeń i wad prawnych. Dłużnikowi nie przysługuje prawo potrącenia Wierzytelności z inną wierzytelnością. Zlecający oświadcza, iż dane zawarte w umowie, Załącznikach, wekslach i innych dokumentach dotyczących Wierzytelności są w pełni zgodne z prawdą oraz, że w żadnych innych umowach, porozumieniach lub ustaleniach realizacja Wierzytelności nie została powierzona innemu podmiotowi (osobie).

Zgodnie z § 5 umowy w celu wykonania Umowy, pozwana upoważnia powoda do reprezentowania oraz dokonywania wszelkich czynności służących realizacji wierzytelności w tym m.in. opisanych w § 2 umowy. W tym celu pozwana wystawiła stosowne pełnomocnictwo do inkasa. Powód zgodnie z umową był uprawniony do udzielenia swoim pracownikom lub osobom współpracującym z nim dalszych pełnomocnictw w powyższym zakresie.

W § 6 ust. 5 umowy strony przewidziały, że umowa może być wypowiedziana nie wcześniej niż po upływie pierwotnego okresu, na jaki została zawarta i tylko z ważnego powodu oraz za jednomiesięcznym okresem wypowiedzenia. Ust. 6 przewidywał, że w przypadku wszczęcia postępowań sądowych, zabezpieczających lub egzekucyjnych, umowa w zakresie wierzytelności, których dotyczą wszczęte postępowania, obowiązuje do czasu ich prawomocnego zakończenia, a bieg terminu jej wypowiedzenia ulega zawieszeniu.

Zgodnie z załącznikiem do umowy przedmiotem była windykacja kwoty 360.493,07 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) wraz z odsetkami za opóźnienie od dłużnika pozwanej (...) S.A. w K..

Pozwana w dniu 10 października 2019 r. udzieliła pełnomocnictwa procesowego i odbioru wszelkich płatności w sprawie przeciwko dłużnikowi (...) S.A. radcy prawnemu A. B. prowadzącemu Kancelarię (...)z siedzibą przy ul. (...),(...)W. (...).

Dowód: umowa wraz z załącznikami – k.13-17; zeznania świadków M. P. i W. G. – k.716-717 akt

Powód wykonując umowę pismem z 15 października 2019 r. wezwał dłużnika pozwanej do zapłaty. Wobec bezskuteczności wezwania windykatorzy powoda próbowali skontaktować się z przedstawicielem dłużnika, jednak bezskutecznie. W dniu 4 grudnia 2019r. r.pr. A. B. złożył do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew w EPU. Pozwana na wezwanie powoda zapłaciła opłatę od pozwu oraz fakturę za koszty zastępstwa procesowego w wysokości 7200 zł. Dnia 13 stycznia 2020 r. wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasadzono na rzecz pozwanej spółki całość należności od (...) S.A. tj. 360.493,07 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 22 lutego 2019 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu.

Dowód: pozew w EPU, nakaz zapłaty – k.22, wezwanie do zapłaty – k. 318 akt IX GC 429/20, zeznania M. P. – k. 724-726

Dłużnik pozwanego- spółka (...) S.A złożyła w dniu 31 stycznia 2020 roku sprzeciw od nakazu zapłaty. Nie kwestionując zasadności żądania zgłoszonego w pozwie podniosła zarzut potrącenia wierzytelności naliczonych z tytułu kar umownych. Wszystkie wierzytelności wzajemne (...) S.A. opiewać miały na kwotę łącznie 1.766.938,05 zł i składały się na nie należności z tytułu kar umownych oraz kosztów korzystania z zaplecza budowy oraz mediów. Postanowieniem z dnia 13 lutego 2020 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachów w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Krakowie.

Dowód: postanowienie – k.23 akt

Akta sprawy zostały przekazane z Sądu Lublin-Zachód w Lublinie do Sądu Okręgowego w Krakowie dnia 12 maja 2020 roku. Ani powód, ani pełnomocnik r.pr. A. B. nie kontaktował się w tym okresie z pozwaną, nie informując jej na bieżąco o dotychczasowym przebiegu postępowania. Skan oraz informację o stanie sprawy pozwana otrzymała od powoda dopiero po przeszło pół roku i po kilku monitach ze strony pozwanej, tj. w dniu 7 października 2020 r.. Adw. A. W., działająca z substytucji r.pr. A. B., skontaktowała się z pozwaną w sprawie sprzeciwu oczekując szczegółowego ustosunkowania się do jego treści w terminie 2 dni, a pytania wskazywały na to, że nie zostały jej przekazane żadne dokumenty czy informacje o sprawie, które pozwana na etapie nawiązywania współpracy przekazała wraz z dokumentami powodowi. A. A. W. nie poinformowała pozwanej także o treści pisma sporządzonego w odpowiedzi na sprzeciw dłużnika - (...) S.A.. Nastąpiło to dopiero wówczas, gdy pozwana zwróciła się do pełnomocnika o przesłanie skanu złożonego pisma.

Dowód: korespondencja e-mail z dnia 3 i 7 września 2020 roku, 7-14 października 2020 r. – k.613-616 akt

Pozwana w 2020 roku nawiązała współpracę z pełnomocnikiem adw. M. S., któremu udzielił pełnomocnictwa do reprezentowania w sporze z (...) S.A. w sprawie o sygn. IX GC 429/20/ Wskazany pełnomocnik pismem z dnia 7 września 2020 r. wstąpił do sprawy, a informacja o wstąpieniu do sprawy była widoczna dla pełnomocnika z ramienia powoda na Portalu Informacyjnym Sądów Informacji Krakowskiej, gdzie publikowane są na bieżąco informacje o występujących w sprawie pełnomocnikach oraz wiadomości e- mail.

Dowód: pismo z dnia 7 września 2020 r. – k.60-62; pismo procesowe z dnia 19 października 2020 r. w sprawie IX GC 429/20 wraz z załącznikami – k.63-318v.; informacja o stanie sprawy z dnia 15 grudnia 2020 r. – k.593-593v.

W ramach złożonego przez powoda pisma z dnia 19 października 2020 roku w sprawie IX GC 429/20 nie zostało dostrzeżone, iż ewentualna kara umowna, naliczona przez (...) S.A została obliczona w nieprawidłowy sposób. Ponadto, nie zostało wskazane, że kara umowna nałożona przez (...) SA. powinna podlegać obniżeniu (miarkowaniu), w przypadku uznania jej za zasadną.

Wykonując zobowiązanie Sądu Okręgowego w Krakowie w sprawie IX GC 429/20, pismo procesowe złożył również obecny pełnomocnik pozwanego, adw. M. S.. Obydwaj pełnomocnicy reprezentujący pozwanego w ww. sprawie dysponowali przy tym analogicznym materiałem dowodowym.

W toku ww. postępowania powód, poza złożeniem pisma z dnia 19 października 2020 roku, nie przejawiał jakiegokolwiek aktywności procesowej. Wszystkie czynności procesowe w ww. sprawie podejmowane były przez nowo ustawionego pełnomocnika pozwanej adw. M. S.. Powód był przeciwny prowadzeniu postępowania mediacyjnego i wyrażał pogląd o zasadności odmowy wyrażenia zgody na mediację. Zgodnie z postanowieniem Sądu Okręgowego w Krakowie, sprawa IX GC 429/20 została skierowana na drogę postępowania mediacyjnego jednakże w tym celu konieczne było uzyskanie zgody stron na mediację. Pełnomocnik ze strony powoda nie wyraził zainteresowania udziałem w spotkaniach mediacyjnych.

(...) Sp. z o.o., poza kwotą dochodzoną w ramach postępowania sądowego o sygn. IX GC 429/20 opiewały na kwotę łącznie 1.450.887,43 zł i obejmowały one następujące należności: wynagrodzenie przestojowe, wynagrodzenie należne z tytułu wykonania kapturów z blachy perforowanej, wynagrodzenie należne w związku z wykonaniem projektu wykonawczego izolacji, wynagrodzenie dodatkowe należne tytułem wykonania prac dodatkowych, pozostałe

do zapłaty należności, wynikające z poszczególnych faktur VAT oraz skapitalizowane odsetki za opóźnienie. Ww. należność objęta była wnioskiem o zawezwanie (...) S.A. do próby ugodowej złożonym w Sądzie Rejonowym dla Krakowa - Podgórze w Krakowie przez pełn. pozwanej adw. D. K. w dniu 3 grudnia 2020 r.

Ostatecznie strony zostały skierowane do mediacji i po czterech spotkaniach mediacyjnych wypracowano ugodę, na mocy której stronom udało się osiągnąć porozumienie co do wzajemnych rozliczeń, zaś ugodą objęte zostały wszelkie roszczenia stron wynikające z realizacji umowy nr (...), polegającej na wykonaniu izolacji ciepłochronnej w ramach i inwestycji pn. „Budowa gazowego bloku energetycznego opalanego gazem wielkopieczowym oraz ziemnym o całkowitej mocy elektrycznej 55 MW. Etap I. Budowa kotłów gazowych wraz z gospodarkami pomocniczymi w ZW K.” w tym też i roszczenia objęte wnioskiem o zawezwanie próby ugodowej. Strony wzajemnie zrzekły się roszczeń z powyższego stosunku prawnego, zaś (...) S.A. z siedzibą w K. zobowiązał się do zapłaty na rzecz (...) Sp. z o.o. kwoty 160.000,00 zł, w terminach kwotach wynikających z ugody.

Po zawarciu przez strony ugody przed mediatorem i umorzeniu postępowania w sprawie IX GC 429/20, wniosek o zawezwanie do próby ugodowej został cofnięty. Postanowieniem z 25 czerwca 2021 roku Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie V Wydział Gospodarczy umorzył postępowanie w sprawie V GCo 113/21/S o zawezwanie do ugody.

Dowód: pisma procesowe z dnia 9 października 2019 roku, złożone w sprawie IX GC 429/20 przez pełnomocników – k.63-318 v.; pisma z dnia 10 grudnia 2020 roku – k.319-470; pisma z dnia 28 stycznia 2021 roku – k.471-476, pismo procesowe z dnia 5 lutego 2021 roku – k.477-494; pismo procesowe z dnia 17 marca 2021 roku – k.495-510, pismo procesowe z dnia 16 kwietnia 2021 roku – k.511-513; pismo z dnia 26 kwietnia 2021 roku – k.510; pismo z dnia 11 czerwca 2021 roku wraz z ugodą zawartą przed mediatorem – k.515-519; postanowienie z dnia 21 czerwca 2021 roku w sprawie o sygn. akt IX GC 429/20 – k.520; wniosek o zawezwanie do próby ugodowej na pozostałą kwotę roszczeń wobec (...) S.A. z dnia 3 grudnia 2020 roku – k. 521 i n., dokumenty znajdujące się w aktach sprawy V GCo 113/21/S akt, akta sprawy IX GC 429/20; korespondencja e-mail od 10 marca 2021 r. z mediatorem – k.594-605 akt; kserokopie z akt Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie V Wydział Gospodarczy V GCo 113/21/S- k. 746-749

Wiadomością e-mail z dnia 8 lutego 2021 roku powód przesłał pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 4.428 zł wystawioną 30 listopada 2020 r., tytułem opłaty na poczet kosztów zastępstwa procesowego, tj. w związku z przekazaniem sprawy z postępowania EPU do postępowania zwykłego.

Pozwana w odpowiedzi odmówiła zapłaty należności ujętej w w/w fakturze, ponieważ zgodnie z zawartą umową oraz przekazywanymi informacjami, wyłączne wynagrodzenie, które miało być powodowi jeszcze należne, to wynagrodzenie prowizyjne, w wysokości 7,5% wartości odzyskanych należności (zgodnie z § 3 zawartej umowy stron).

Dowód: korespondencja e-mail z dnia 8 lutego 2021 r. – k.617-618; faktura VAT – k.619 akt i dokumenty znajdujące się w aktach sprawy IX GC 429/20;

Pismem z dnia 20 kwietnia 2021 roku pozwana złożyła oświadczenie o wypowiedzeniu zawartej umowy oraz odwołaniu udzielonych pełnomocnictw, które doręczone 22 kwietnia 2021 roku. Powód ustosunkował się do jego treści pismem datowanym na 18 maja 2021 roku, a doręczonym pozwanej dnia 7 czerwca 2021 roku.

Okoliczności bezsporne i dowody : pismo z dnia 20 kwietnia 2021 r. – k. 24-25v.; pismo z dnia 18 maja 2021 r. – k.26-29

Powód pismem z dnia 12 sierpnia 2022 r. poinformował pozwaną, iż obciąża ją odszkodowaniem w wysokości 36.982,26 zł zgodnie z notą księgową o nr (...) z dnia 12 sierpnia 2022 r. W nocie wskazano, że wskazana kwota to równowartość prowizji 7,5% obliczona od kwoty 360.493,07 (wartość nominalna wierzytelności) oraz od kwoty 132.603,67 zł (odsetki w t.h, wyliczone od kwoty (...),07 od 2019-02-22 do 2022-08-12).

Dowód: wezwanie do zapłaty – k.30-30v.; nota księgową – k.31 akt

Pismem z dnia 16 września 2022 r. powódka ponownie wezwała do zapłaty pozwaną kwoty 41.410,26 zł z tytułu faktury VAT o nr (...) na kwotę 4.428 zł oraz noty księgowej (...) w terminie do dnia 23 września 2022 r. Wezwanie pozostało bezskuteczne.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 16 września 2022 r. – k.32-32v. akt

Powyższy stan faktyczny - w zdecydowanej części - pozostawał pomiędzy stronami bezsporny. Jednocześnie jednak Sąd przy dokonywaniu powyższych ustaleń oparł się również na podstawie powołanych wyżej dokumentów prywatnych i urzędowych, których autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez strony. W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, iż dokumenty sporządzone zostały przez osoby, których podpisy znajdują się pod ich treścią lub też, że pochodzą one od organów w ich treści wskazanych. Forma i treść tych pism są właściwe dla dokonania wskazanych w nich czynności, nie zostały one także skutecznie zakwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd uznał również za wiarygodne zeznania świadków M. P. i W. G. (k.716-717), które w ocenie Sądu należało ocenić jako spójne, logiczne i konsekwentne. Odnosząc się do zeznań M. P. należy jednak stwierdzić, że zeznania te nie wniosły istotnych szczegółów do sprawy, gdyż sam świadek nie zajmował się windykacją należności pozwanej wobec (...) S.A., a wiedzę o procesie windykacji miał mieć z notatek pozostawionych przez inne osoby. Miało z nich wynikać, że po wezwaniu do zapłaty windykatorzy próbowali się kontaktować z dłużnikiem, tj. z sekretariatem i dziełem finansowym. Należy jednak zauważyć, że dokumenty źródłowe, czy też nagrania z rozmów z dłużnikiem pozwanej nie zostały przedłożone Sądowi. Z kolei W. G., który z ramienia (...) S.A. jako dyrektor kontraktu uczestniczył w mediacji nie kojarzył, by poza wezwaniem do zapłaty był inny kontakt z firmą (...) sp. z o.o.

Także dowód z przesłuchania stron sąd uznał za wiarygodny (k.729), należy jednak wskazać, że przesłuchanie przedstawiciela powoda nie wniosło niczego do sprawy, gdyż prezes zarządu nie zajmowała się ani windykacją, ani też postępowaniem sądowym i nie знаła istotnych szczegółów sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powód w ramach niniejszego postępowania dochodził zapłaty kwoty 4.428 zł tytułem dopłaty do kosztów zastępstwa procesowego za prowadzenie sprawy sądowej, wynikłych z przekazania sprawy z postępowania elektronicznego upominawczego do postępowania zwykłego oraz kwoty 36.982.26 zł tytułem szkody poniesionej przez powoda w związku z rozwiązaniem umowy przez pozwaną.

Pozwana zakwestionowała roszczenia powoda jako nienależne i nieudowodnione zarówno co do zasady jak i wysokości.

Poza sporem w niniejszej sprawie pozostawała okoliczność zawarcia między stronami umowy z 10 października 2019 r.

Spór ogniskował się wokół okoliczności dotyczących ustania ww. stosunku prawnego. Powód twierdził bowiem, że wypowiedzenie umowy złożone dnia 20 kwietnia 2021 roku nie jest zgodne § 6 ust. 6 umowy stron, zgodnie z którym w przypadku wszczęcia postępowań sądowych umowa w zakresie wierzytelności objętych tym postępowaniem obowiązuje do czasu ich prawomocnego zakończenia, a bieg terminu jej wypowiedzenia ulega zawieszeniu. Natomiast pozwana podnosiła, że ww. postanowienie umowy jest sprzeczne z art. 746 § 3 k.c. Spór ten i kwestia skuteczności wypowiedzenia umowy stron miał swoje przełożenie na kwestię zasadności roszczenia powoda o zapłatę odszkodowania.

Należy zauważyć, że zgodnie z art. 746 §1 k.c. dający zlecenie może je wypowiedzieć w każdym czasie. Powinien jednak zwrócić przyjmującemu zlecenie wydatki, które ten poczynił w celu należytego wykonania zlecenia; w razie odpłatnego zlecenia obowiązany jest uiścić przyjmującemu zlecenie część wynagrodzenia odpowiadającą jego dotychczasowym czynnościom, a jeżeli wypowiedzenie nastąpiło bez ważnego powodu, powinien także naprawić szkodę. Przyjmujący zlecenie może je wypowiedzieć w każdym czasie. Jednakże gdy zlecenie jest odpłatne, a wypowiedzenie nastąpiło bez

ważnego powodu, przyjmujący zlecenie jest odpowiedzialny za szkodę (§2). Przepis art. 746§ 3 k.c. stanowi, że nie można zrzec się z góry uprawnienia do wypowiedzenia zlecenia z ważnych powodów.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, wskazać należy, że § 6 ust. 6 umowy stron pozostaje w sprzeczności z bezwzględnie obowiązującym charakterem normy z art. 746 § 3 k.c., a zatem jako sprzeczny z właściwością (naturą) umowy prowadzi do nieważności tegoż postanowienia (art. 58 k.c.). – por. wyrok SN z dnia 20 grudnia 2005 r., V CK 295/05, LEX nr 303359, wyrok SN z 20.04.2004 r., V CK 433/03 Legalis.

Pozwana była zatem uprawniona do rozwiązania stosunku prawnego łączącego strony z ważnych powodów na podstawie § 6 ust. 5 umowy. Przyczyny te zostały szczegółowo wskazane przez pozwaną w piśmie z 20 kwietnia 2021 roku.

Zgodnie z ogólnymi regułami postępowania dowodowego, obowiązek przedstawienia dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne – art. 6 k.c. w zw. z art. 232 kpc. Powód w niniejszej sprawie dochodząc odszkodowania na podstawie art. 471 k.c. powinien udowodnić fakt istnienia zobowiązania, fakt zaistnienia zdarzenia, stanowiącego naruszenia zobowiązania, istnienie szkody oraz jej wysokość, a także związek przyczynowy między zdarzeniem, z którego szkoda wynika a samą szkodą. W realiach sprawy powód powinien zatem wykazać, że pozwana nienależycie wykonywała zobowiązanie wynikające z łączącej strony umowy, w ten sposób, że złożyła oświadczenie prawnokształtujące o wypowiedzeniu umowy na podstawie art. § 6 ust. 5 umowy, mimo braku podstaw faktycznych i prawnych to uzasadniających, tj. miał obowiązek udowodnić, iż powyższe przyczyny nie zaistniały.

Podkreślić należy, że powód nie wykazał w tym zakresie wystarczającej inicjatywy dowodowej. Jednocześnie pozwana złożyła wnioski dowodowe, które zmierzały do ustalenia okoliczności przeciwnej, to jest okoliczności wykazujących, że istniały ważne powody uzasadniające wypowiedzenie umowy z „ważnych przyczyn”, tj. z powodu utraty zaufania do pełnomocnika. W szczególności dokumenty z akt postępowania sądowego prowadzonego przed Sądem Okręgowym w Krakowie pod sygn. akt IX GC 429/20 w powiązaniu z korespondencją mailową między adw. A. W., a pozwaną oraz przesłuchanie przedstawiciela pozwanej potwierdzają, że pełnomocnik z ramienia powoda skierował pozew o zapłatę przeciwko (...) S.A. bez należytego rozeznania w sytuacji prawnej pozwanego, bez wcześniejszego kontaktu z pozwaną, nie dysponując odpowiednimi dokumentami, a przede wszystkim, bez wyczerpania etapu windykacji polubownej. W tym miejscu wskazać trzeba, że przeprowadzenie tego etapu, poza jednorazowym pisemnym wezwaniem do zapłaty, nie potwierdzają żadne inne dokumenty. Nadto zeznający na powyższe fakty prowadzenia takiej windykacji przedsądowej świadek sam nie uczestniczył w tejsze windykacji, nie umiał podać istotnych szczegółów np. co do terminu tych kontaktów, a co istotne - nie potwierdził też, by windykatorzy zdołali skontaktować się z osobą decyzyjną u dłużnika, a zatem – by rozmowy faktycznie zostały podjęte. Z kolei świadek W. G. zaprzeczył, by był kontakt ze strony powoda, poza pisemnym wezwaniem do zapłaty. Powyższe miało znamienny wpływ na prowadzone postępowanie IX GC 429/20. W tejsze sprawie nie ulegało bowiem wątpliwości., że wzajemne relacje stron procesu - wzajemne wierzycelności stron - (...) S.A. w K. i (...) Sp. z o.o. przewyższające wielokrotnie w.p.s., powinny skłaniać strony do prób rozwiązania sporu na etapie przedsądowym. Ostatecznie, na skutek wniosku o zawiązanie do ugody złożonego przez kolejnego pełnomocnika (...) Sp. z o.o. oraz skierowania stron do mediacji w sprawie IX GC 429/20, kontrahenci (...) S.A. w K. i (...) Sp. z o.o. wypracowali porozumienie, jednak powód, który zasadniczo był przeciwny postępowaniu mediacyjnemu (k. 625-626), nie miał w tym żadnego udziału. Przy okazji wskazać trzeba, iż zarzut powoda, że to pozwana prowadziła rozmowy ugodowe z dłużnikiem z całkowitym jego pominięciem, nie znajduje uzasadnienia. Pełnomocnik z ramienia powoda wiedział przecież o skierowaniu stron do postępowania mediacyjnego i osobie mediatora, mógł nawiązać z nim kontakt i zadeklarować gotowość udziału w posiedzeniach mediacyjnych, jednak tego nie uczynił, albowiem w ocenie Sądu nie miał w tym ani interesu, ani też wystarczającego rozeznania o sytuacji faktycznej i prawnej stron.

Już wyżej wymienione przyczyny uzasadniają utratę zaufania do pełnomocnika prowadzącego postępowanie. Niedopuszczalne jest bowiem, by profesjonalny pełnomocnik wnosił do sądu pozew nie dysponując odpowiednimi

dokumentami i bez należytego rozeznania, a powyższe wprost wynikało z e-maila adw. A. W. oraz z lakonicznej treści pozwu. Gdyby bowiem było inaczej pełnomocnik substytucyjny nie zapytywałaby o podstawowe dokumenty, jak umowa, które przecież pozwana przekazała pracownikowi powoda już przy podpisywaniu umowy. Nie ma przy tym żadnego znaczenia, że pierwotnie pozw został wniesiony do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w EPU, gdyż profesjonalnego pełnomocnika obowiązuje wzorzec należytej staranności, który w przypadku radcy prawnego określa ustawa z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych. Przy wykonywaniu swojego zawodu radca prawny zobowiązany jest do zachowania staranności wynikającej z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki a celem udzielonej przez niego pomocy prawnej jest ochrona interesów mocodawcy (art. 3 ust. 2 ustawy), w tym celu powinien samodzielnie prowadzić sprawę dbając o należyte wykorzystanie przewidzianych przez prawo środków (art. 14 ustawy). Osoby, które z racji wykonywanego zawodu występują jako pełnomocnicy stron zobowiązane są do zachowania podwyższonej staranności, jakiej można wymagać od profesjonalnych uczestników obrotu prawnego. Także wielomiesięczny brak bieżącego kontaktu z pozwaną w trakcie prowadzenia sprawy należy uznać za niedopuszczalny. Tymczasem z korespondencji mailowej wynika jednoznacznie, że to pozwana dopominała się o podanie bieżących informacji na temat sprawy sądowej i prosiła o udostępnienie pism procesowych (k. 613-616).

Wszystkie wymienione przyczyny mogły wywołać poczucie braku należytej staranności ze strony powoda przy wykonywaniu umowy i spowodować utratę zaufania do pełnomocnika procesowego, co należy uznać za „ważny powód” w rozumieniu art. 746 § 3 k.c.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Sądu Rejonowego zaistniały podstawy do wypowiedzenia przez pozwaną umowy wiążącej strony „z ważnych powodów”. W konsekwencji powództwo o zasądzenie odszkodowania podlegało oddaleniu. Oświadczenie pozwanej zostało bowiem złożone skutecznie, a pozwana miała ku temu ważne powody, które wskazała przy tym w treści odpowiedniego oświadczenia.

Zdaniem Sądu, powód wbrew obowiązкови z art. 6 k.c. nie wykazał także innych przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej. W szczególności Sąd nie podzielił zapatrywania, by szkoda miała wynikać ze złożenia przy zawarciu umowy nieprawdziwego oświadczenia co do wymagalności i bezsporności wierzytelności wskazanej w załączniku do umowy, wynikającej z faktury VAT nr (...) na kwotę 360.493.07 zł. Treść sprzeciwu (...) S.A. w aktach postępowania przed Sądem Okręgowym w Krakowie sygn. akt IX GC 429/20 wskazuje bowiem, że pozwany w tej sprawie nie kwestionował zasadności żądania kwoty wynikającej z ww. faktury, a odmawiał zapłaty powołując się na potrącenie swoich wierzytelności wynikających z kar umownych, nałożonych na powoda z związku z opóźnieniem w wykonaniu przedmiotu umowy oraz w związku z odstąpieniem od umowy.

Sąd podzielił zatem stanowisko pozwanej, że powód w niniejszej sprawie nie udowodnił, by po stronie powoda zaistniała szkoda w wysokości określonej pozwem oraz pomiędzy działaniem pozwanej, a ewentualną szkodą zachodził adekwatny związek przyczynowy.

Jeśli natomiast chodzi o żądanie kwoty 4.428 zł tytułem dopłaty do kosztów zastępstwa procesowego w związku z przekazaniem sprawy z postępowania elektronicznego upominawczego do postępowania zwykłego; to żądanie to pozostało nieudowodnione.

Należy wskazać, że zgodnie z §4 ust. 3 umowy pełnomocnik posiadał uprawnienie do tymczasowego pokrycia kosztów, o których mowa w §4 ust. 2 umowy, a następnie mógł domagać się ich zapłaty od pozwanej. Powód wbrew twierdzeniom pozwu, w żaden sposób jednak nie wykazał, by koszty zastępstwa procesowego w wysokości odpowiadającej wysokości stawek minimalnych określonych w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, faktycznie pokrył i teraz dochodzi ich zwrotu. Sama faktura wystawiona przez powoda powyższego nie dowodzi (k. 18).

Zgodzić też trzeba się z pozwaną, że informacja przekazana na etapie zawierania umowy przez pracownika powoda przedstawicielowi pozwanej (k. 608) mogła wprowadzać w błąd co do wysokości kosztów, które spółka będzie musiała ponieść.

Mając na względzie całokształt powyższych rozważań żądanie powoda jako niezasadne i nieudowodnione podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1, 11, 3 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015.1800 z późn. zm.), obciążając powoda całością poniesionych przez pozwanego kosztów procesu - zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty te składało się wynagrodzenie kwalifikowanego pełnomocnika w osobie adwokata (3600,00 zł) oraz opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.

SSR Anna Bojanowska-Wysmolek